

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 775/2016
28.06.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића и Радмиле Драгичевић-Дичић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног З.Ђ., због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости окривљеног, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пожеги К 5/2016 од 23.03.2016. године и Вишег суда у Ужицу Кж1 54/16 од 20.05.2016. године, у седници већа одржаној 28.06.2016. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости окривљеног З.Ђ., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Пожеги К 5/2016 од 23.03.2016. године и Вишег суда у Ужицу Кж1 54/16 од 20.05.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожеги К 5/2016 од 23.03.2016. године окривљени З.Ђ. оглашен је кривим због извршеног кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 3. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци, те је обавезан да суду накнади трошкове паушала, као у изреци пресуде, док је оштећени Н.Ф. на основу члана 258. став 4. ЗКП упућен на парницу ради остварења имовинскоправног захтева.

Пресудом Вишег суда у Ужицу Кж1 54/16 од 20.05.2016. године одбијена је, као неоснована, жалба окривљеног З.Ђ. и потврђена пресуда Основног суда у Пожеги К 5/2016 од 23.03.2016. године.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је окривљени З.Ђ., у смислу одредбе члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, уз предлог да Врховни касациони суд првостепену пресуду укине и предмет врати том суду на поновно одлучивање или да исту преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. и 487. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости окривљеног З.Ђ. је недозвољен.

Одредбом члана 483. став 1. Законика о кривичном поступку прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а одредбом члана 483. став 3. ЗКП прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости искључиво преко браниоца.

Дакле, из цитираних законских одредби јасно произлази да је окривљени овлашћен да поднесе овај ванредни правни лек, али да то може учинити искључиво преко браниоца.

Имајући у виду напред наведено, те околности да је у конкретном случају захтев за заштиту законитости потписао лично окривљени, да је захтев писао окривљени у првом лицу јединине: „првостепеном пресудом оглашен сам кривим...“, на шта по закону нема овлашћење, то је Врховни касациони суд нашао да је захтев окривљеног З.Ђ. недозвољен.

Околност да се у левом горњем углу захтева налази печат адвоката М.Ш., не указује да је захтев окривљеног поднет преко браниоца, с`обзиром на то да захтев за заштиту законитости треба да буде сачињен и потписан од стране браниоца окривљеног.

Ово посебно када се има у виду одредба члана 483. став 3. ЗКП, којом је прописано да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца, а чији је смисао у томе да је потребно да пред највишим судом у Републици Србији у поступку у којем се расправља о повреди закона, окривљени буде заступан од стране правно квалификованог лица, што подразумева и то да бранилац окривљеног сачини захтев за заштиту законитости, а не да надлежном суду захтев за заштиту законитости доставља сам окривљени који га је лично написао и потписао, то Врховни касациони суд налази да је захтев поднет од неовлашћеног лица те га оцењује као недозвољен.

Имајући у виду напред наведено, Врховни касациони суд је, на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.